

[Duetoft]

Men det er kun nuancer; vi har alligevel fundet frem til en fælles enighed, og det er en tilsvarende enighed mellem SF og Fremskridtspartiet, jeg ser frem til.

Og så må jeg sige, at det er jo forbløffende, hvad der blev sagt om atomkraften. Hr. Gade vil altså gerne have flertalsafgørelser, hver gang der er garanti for, at hr. Gades politik føres igennem, men enstemmighed, når den ikke kan føres igennem. Det er selvfølgelig også en opfattelse af, hvad demokrati er.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har endnu et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Kim Behnke ser gerne, at man på fem sekunder kan fremføre grunde til at sige ja den 2. juni. Jeg skal forsøge – i fuld overensstemmelse med og i forlængelse af CD's fortrinlige ordførertale i sagen – at sige, hvad der kan siges om det på 1 minut og 45 sekunder. Først tre klare, pragmatiske grunde.

Nummer 1: Ved at være med i noget, der allerede eksisterer, har man den største informationsadgang, dvs. at man får fuldstændige informationer, også om hvad der er under udvikling, og man får dem så tidligt som overhovedet muligt. Det var grund nummer 1.

Nummer 2: Man har argumentets vægt, uanset om man er stor eller lille. Ved at være med ved bordet har man chancen for at gøre både sine interesser og sine synspunkter gældende gennem argumentets vægt.

Nummer 3: Man har mulighed for og opnår ofte en hensyntagen fra partnerne i alliancen, som man naturligvis ikke får, hvis man er uden for kredsen.

Det var disse tre pragmatiske grunde, og så vil jeg godt i det sidste minut svinge mig op til at sige, at vi jo alligevel ikke har suveræniteten på mange områder – det havde vi heller ikke i 1920'erne, 1930'erne, 1940'erne og 1950'erne – om der skal være krig eller fred, besættelse eller befrielse, om rentesatserne, kurserne og konjunkturerne skal være af den ene eller den anden art, kan Danmark jo alligevel ikke være suverænt bestemmende om.

Så vil jeg tillade mig at hævde, at Europas største ulykke gennem århundreder har været den enkelte stats pukken på sin suveræniteten.

Det fører til misundelse, slagsmål og selvhævdelse, og derfor har en række europæiske nationer altså besluttet sig til at give afkald på en suveræniteten, fordi man alligevel ikke har noget at have den i, til fordel for et samarbejde. Det er nogle af hovedgrundene, men jeg forstår, at hr. Kim Behnke nok skal høre dem nogle flere gange flere, før det siver ind.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Duetoft gentog sin urimelige påstand om, at hvis Danmark stemmer nej, kan resten af Europa jo ikke vente på de sløve 5 millioner deroppe i det kolde Nord. Men CD's anden ordfører, hr. Arne Melchior, havde jo nu lige pludselig et helt andet argument, nemlig at selvfølgelig er vi medlemmer af en kreds, hvor man også tager hensyn til mindretallene osv. Jamen CD kan da ikke have to synspunkter på det samme spørgsmål (*Munterhed*).

Situationen er jo den, at jeg tror og forventer, at hr. Arne Melchior har ret. Selvfølgelig vil de andre EF-lande fuldt ud respektere en folkeafstemning i Danmark. At andre lande er så udemokratiske, at de ikke spørger deres befolkning, men bare lader regeringen eller parlamentet træffe afgørelsen, er deres eget problem. Men når vi er så demokratiske i Danmark, at vi spørger befolkningen, skal man selvfølgelig også have respekt for det svar, der kommer. Hvis ikke man har respekt for det svar, plæderer hr. Duetoft jo i virkeligheden for, at vi ikke behøver en stemmeseddel, hvor der er mulighed for at krydse af i »ja« og »nej«. Så kan vi lige så godt have en stemmeseddel, hvor der er en rubrik med et billede af udenrigsministeren og et dødningshovede som alternativ (*Munterhed*).

Men det er ikke demokrati, det er ikke meningen med en folkeafstemning. Det må selvfølgelig være sådan, at det også er muligt at sige nej, og konsekvensen af det nej er selvfølgelig, at Unionstraktaten ikke bliver til noget. Det kan selvfølgelig godt være, at de 11 lande sætter sig sammen og etablerer en ny klub eller et andet forum. Det kan de gøre til enhver tid, men EF-unionen og de rettelselser i Romtraktaten, som den fordrer, bliver ikke til noget. Alt andet er folkeforførelse, også hvis hr. Duetoft bliver ved med at påstå det.